

hindre eller i hvert Fald formindste de Ulemper og stundom Uhykker, der let fremkaldes i snevne Gader med betydelig Færdsel.

Punkt 6 til § 6 er en ved Udvalgets Forslag til § 10 nødvendiggjort Tilspøining for ikke at blive uretfærdig mod Grundeiere, hvis Forbygning er brændt eller nødvendig skal ombygges, og hvor andre Bygningers Nærhed gjør det dem umuligt at overholde de i denne Lovs § 10 fastsatte Afstandsbestemmelser, naar Kommunalbestyrelsen fordrer den nye Bygning flyttet længere tilbage paa Grunden for at faae Gaden eller Veien udvidet.

Et Mindretal stiller Forslag om i § 6, 2den, 3die og 6te Linie at forandre „20 Alen“ til „25 Alen“, idet det gaar ud fra, at man, naar 30 Alen skal betragtes som den normale Gadebredde, maa anse det for rigtigt, saavidt muligt, at efterhaanden bringe alle Gader af mindre end 25 Alens Bredde op hertil. Udvalgets Flertal maa imidlertid fraraade dette Forslag som altfor vidtgaaende, da man anser det for en noget ubillig Fordring til Grundeierne, og som muligt ogsaa kan foranledige meget betydelige Udgifter for Kommunen, ved at den derved kan blive tvungen til at overtage flere Eiendomme.

Ligeledes maa Udvalgets Flertal fraraade Mindretallets Forslag under Nr. 9 om at formindste Bygningshøiden og endvidere selve Lovforslagets Bestemmelse om, at der paa Frederiksberg ikke maa opføres Bygninger med mere end 5 Beboelses-Etager, medens der i Kjøbenhavn maa være 6 Beboelses-Etager — Forslag, som ere begrundede i Hensynet til, at Grundene paa Frederiksberg har en saa meget ringere Værdi end i Kjøbenhavn, at det ikke kan være nødvendigt at gaa saa vidt i Indrømmelser til Grundeierne, som sket er i Kjøbenhavns Bygningslov. Flertallet kan nemlig ikke skjønne, at der, naar der paa Frederiksberg nu fordres betydelig større ubebygget Areal end i Kjøbenhavn, er nogen Grund til tillige at fordrø færre Beboelses-Etager. da en saadan Bestemmelse vil forringe Grundeiernes

Leieindtægter betydelig og samtidig forhindre mange Familier med stor Husstand og smaa Indtægter i at kunne faae en i en Bygning med 6 Beboelses-Etager i Almindelighed nogenlunde billig 4de Sals- eller Kvistleilighed.

§ 10 har Udvalgets Flertal ved den under Nr. 10 anførte Endring ment at tydeliggjøre særlig ved at optage hyderligere Afstandsbestemmelser efter Bygningslovens § 22, medens man derimod har borttaget Bestemmelser i dette Lovforslags § 10 om en forøget Fordring paa ubebygget Areal for Beboelsesbygninger, der have mere end 2 Etager, og som have flere end 2 Beboelsesleiligheder, hvis Gulvflade er under 185 Kv. Alen, og ligeledes har man forandret Bestemmelsen om, at en Hjørnebygning, i hvilken der ikke findes mere end 2 Beboelsesleiligheder paa mindre end 185 Kv. Alen, kan indtage indtil Halvdelen af Byggegrunden, selv om den har flere end 2 Etager, saaledes at Tallet „185“ omskrives til „120“, idet Udvalgets Flertal herved har troet at gavne baade Grundeierne og Leierne uden at gjøre nogen Skade i sanitær Henseende. Mindretallet, som har den Formening, at Lovforslagets Bestemmelser paa dette Punkt i sig selv sigte til at skaffe de mere ubemidlede Familier bedre Leiligheder, og som frygter, at en Forandring paa dette Punkt vil kunne vanskeliggjøre Lovforslagets Gjennemførelse, stiller et Underændringsforslag (Nr. 11) sigtende til at opretholde Lovforslagets Bestemmelser.

Til Bygningslovens § 40 har et andet Flertal foreslaaet under Nr. 12 at „5 Bygninger med høist 2 Beboelsesleiligheder kan Bygningskommissionen tillade en mindre Høide end 4 Alen, dog ikke under 3½ Alen i Rum, hvor Gulvfladen er mindst 30 Kv. Alen, og som høre til en Beboelsesleilighed af mindst 4 Alens Høide“, idet dette Flertal er gaaet ud fra, at et saadant Rum indeholdt et større Antal Kubikfod Luft end de i Bygningslovens § 40 bestemte Rum paa mindst 15 Kv. Alen, og under